

σπινάρω

σπινάρω, ρ. [<αγγλ. spin + κατάλ. -άρω], (ειδικά για τροχούς οχημάτων) πατώ γκάζι και αφήνοντας απότομα το συμπλέκτη κάνω τους τροχούς για πολύ μικρό χρονικό διάστημα να γυρνάνε πάνω στο δρόμο χωρίς να δίνουν κίνηση στο όχημα: «οι ρόδες σπινάριζαν στις λάσπες χωρίς να μπορεί να βγει τ' αυτοκίνητο μέσα απ' αυτές»·

- σπινάρει η αγάπη στο γιαούρτι; (στη νεοαργκό) βλ. λ. [αγάπη](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας